

"נקודה טובה מאסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גליון מספר 4 שנת תשע"ז, פרשת וירא, י"ח חשוון תשע"ז, 19 נובמבר, 2016)

ב"ה

מסע ישראלי - יומן מסע

אביב גפן בשירו יומן מסע, עוסק במסע חייו של האדם. מסע בו האדם ניצב בפני אינספור שבילים ועליו לשאול שאלות, לתת תשובות ולנווט את דרך חייו. את דרכו האישית והפרטית, מבלי ללכת לאיבוד, מבלי להיבלע במקומות לא לו....

אינספור שבילים ויציאה

רושם בתוך יומן מסע

להתערבב ולא להיבלע

רושם בתוך יומן מסע

...מביטים למעלה ונושאים תפלות

כשבינתים שוכחים

שהמשמעות לחיות

היא לשאל את השאלות ולענות

את הצעד הראשון של מסענו פתחנו מתוך התפיסה היסודית של "אני חושב, משמע אני קיים", ובמילותיו של אביב גפן: "שהמשמעות לחיות, היא לשאל את השאלות ולענות".

בצעד השני עסקנו באברהם אבינו שבכוח התבוננותו ותבונתו, החזיר לאנושות את אבידתה וחיבר אותה חזרה לבוראה ואלוקיה.

ובצעד השלישי דיברנו על חייו של האדם המוזמן לפתור את חידת חייו ה-לא מפורשת ולהפוך אותה לכתב שליחות אישית - ליעוד, לדרך ולמטרה, כחלק מן השליחות האברהמית של האומה הישראלית. אומה היודעת את ה' ומודיעה אותו לעולם כולו.

האדם מוזמן לגבש את הפתרון הזה - לחפש, להגדיר ולפרש כל יום מחדש את המשמעות של חייו, באופן שוטף ומתגלגל, תוך דיאלוג אישי עם שולחו - בוראו ואלוקיו, הן בתפילות והן בשאלות (ללא סתירה בין השניים).

ולכן, בצעד הזה של המסע הישראלי, נעסוק בקשר שבין האדם לבוראו.

אחד המעמדים המופלאים בתנ"ך, הוא המעמד בו דוד המלך ממנה את שלמה בנו, לבנות את בית המקדש: "ראה עתה כי ה' בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה" (דברי הימים א פרק כח, י).

במעמד מרגש זה, מוסר דוד לשלמה בנו את תובנות חייו בעבודת ה' ואומר לו: "ואתה שלמה בני, דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה... אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד" (דברי הימים א כח, ט).

מערכת היחסים האישית שלך עם אלוך ובוראך, דורשת עבודה - מאמץ רוחני מתמיד של בניה ושל "תחזוקה", בבחינת "ועבדהו".

"נקודה טובה במסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

השלב הראשון בדרך הרוחנית, הוא "דַע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ". קבל מאבותיך את נסיון חייהם ואת תובנותיהם הרוחניות. את הידע ואת המידע, את נסיון החיים ואת מפת חייהם, אותה הם חצבו בעמל ובניסיונות, ביגיעה ובייסורים.

דע לך, שהקבלה שקיבלת מאבותיך, היא שלשלת המסורה של עם ישראל, המסורה לנו ממשה רבנו.

על בסיס ויסוד אמונת אבותיו, מוזמן האדם לבנות את בניינו הרוחני האישי. לשאול ולחקור לתהות ולחפש את עקבותיו של הקב"ה בעולם הטבע וההיסטוריה ובמערכות חייו האישיות ולבנות איתו מערכת יחסים אישית - אינטימית ופרטית כמו בין בן לאביו, בין תלמיד למורהו ובין שליח לשולחו, בבחינת "השָׂפָל וְיָדַע אֹתִי" (ירמיהו ט, כג).

מערכת יחסים שבמהלכה לומד האדם ומגדיר לעצמו שוב ושוב, מה תפקידו וחובתו בעולם. זוהי משמעות דבריו של דוד המלך לשלמה בנו - "וְעַבְדְּהוּ". זוהי עבודתו הרוחנית של האדם.

ומאידך, דברי האזהרה של דוד המלך, עדיין מהדהדים באוזנינו. מערכת היחסים הכל כך אסטרטגית הזו, היא עדינה ו"שבירה" ולכן, "וְאִם תַּעֲזָבוּנוּ יִזְנִיחַךָ לְעַד".

דוד המלך אומר את דבריו ממקום של נסיון אישי. כמי שכתב את ספר התהילים - ספר התפילות והתהילות שזכה להימנות על כ"ד הספרים - כתבי הקודש. כמי שהאמין בה' גם בשעות הקשות בהן נרדף על חייו. ובפיו תמיד שגור הביטוי "ה' אֱלֹהֵי" - אלוקים שלי. ביטוי החוזר על עצמו 224 פעמים בספר תהילים!

האל שהוא סלע קיומי, מגיני ומושיעי, ככתוב: "ה' סִלְעִי וּמְצוּדָתִי... אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחְסָה בּוֹ, מְגִנֵי וְקָרוֹן יִשְׁעֵי..." (תהלים פרק יח, ג).

אלוקים שלי - האלוקים שאיתו בניתי מערכת יחסים אישית וקרובה. מערכת יחסים שאותה "קניתי" בדם יזע ודמעות. בשעות של אמונה בשעות צרה, בבריחה משאול ובשביו של אכיש מלך גת.

אמונה שהניעה אותי לרצות לבנות את בית המקדש - בית מפואר לשמך. ומכוח אותה אמונה, ויתרתי על שאיפת חיי והעברתי את המושכות לשלמה בני בציווי ה'.

האם רק דוד המלך יכול?

עוזי חיטמן בשירו "רְצִיתִי שְׁתַּדַּע" מספר על דו שיח בין ילד קטן לריבונו של עולם: "אַלְקִים שְׁלִי, רְצִיתִי שְׁתַּדַּע...". ללמדך, שכל אחד מוזמן ויכול לבנות את מערכת היחסים הקרובה עם בוראו ו"לקנות" לעצמו את הקרבה האישית הזאת, בבחינת "אַלְקִים שְׁלִי" ו- "ה' אֱלֹהֵי".

הבה ננסה לתרגם את דבריו של דוד המלך, לפסים מעשיים: "דַע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעַבְדְּהוּ...".

דע כי בכל בוקר אתה מקבל את נשמתך מחדש, מידינו של הבורא.

דע, כי נשמתך היא "חֶלֶק אֱלֹהֵי מִמְעַל" ממש (איוב פרק לא, ב). הקב"ה נתן בנו חלק רוחני "משלוי".

דע, כי בכל בוקר הבורא מְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְנוּ. "בורא" ומקיים אותנו מחדש, ככתוב: "וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית" (מתוך תפילת שחרית).

דע, כי מוזנותיך, מידינו ניתנו לך. והקב"ה הוא זה שפותח את ידו ו"מְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן" (תהלים פרק קמח, טז).

"נקודה טובה מאסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

דע כי הקב"ה הוא המנהל של העולם (מבלי לפגוע בזכותנו לבחירה חופשית...): "כי הוא לבדו פועל גבורות, עושה חֲדָשׁוֹת, בעל מְלַחְמוֹת, זֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת..." (מתוך תפילת שחרית).

דע כי הקב"ה הוא הכתובת, לתפילות ולבקשות שלך.

דע כי צריך לומר לקב"ה גם תודה, בבחינת: "תודה על כל מה שבראת, תודה על מה ש-לי נתת" (מתוך שירו של עוזי חיטמן "תודה". לחן: דאלארס).

דע כי הקב"ה - יוצר ובוראך, מזמין אותך לבנות איתו מערכת יחסים של קירבה. מערכת יחסים אישית - אינטימית ופרטית, המבוססת גם על אהבה, ככתוב: "וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ..." (דברים פרק ו, ה). ואף הקב"ה מצדו עונה ואומר: "אַהֲבַתִּי אֶתְּכֶם אֲמַר ה' (מלאכי פרק א, ב).

מערכת יחסים עליה מעיד ואומר דוד המלך מניסיונו האישי: "וְאַנִּי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב" (תהלים פרק עג, כח).

אלה היו מעט קווים מנחים, למשמעות המעשית של "ועבדנו..."

והבטחתו של דוד המלך מונחת לפתחנו: "אם תִּדְרֹךְ שָׁנֹנוּ יִמְצָא לָךְ" ... אם תתייגע, תצליח...

"וְאַנִּי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב"

הכרת שבת fe לומ,

מה כול

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה, ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש,

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל,

אהבת? הפץ בין חבריך